

[Aksel Larsen.]

understrege, at ogsaa denne Omstændighed spiller en Rolle ved vor Bedømmelse af Sagen.

Dernæst vil jeg sige om Spørgsmaalet Asylret i Almindelighed og om fremmede Statsborgeres Ophold her i Danmark, at vi venter paa et Forslag til en ny Fremmedlov fra den højtærede Justitsminister. Mit Partis Ordfører havde i Foraaret 1946 Lejlighed til at fremkomme med en Række Betragtninger om dette Spørgsmaal og fremhævede da Nødvendigheden af, at vi faar den fuldkommen forældede Fremmedlov, vi har, erstattet med en ny og tidssvarende Fremmedlov. Vi fik dengang et Løfte fra den daværende Justitsminister om, at der skulde komme et Forslag til en saadan. Det kom ogsaa, om end ikke inden for den Frist, det var lovet; men Forslaget var nu ikke saa tilfredsstillende, som man kunde have haft Ret til at forvente efter de Løfter, der var givet. Forslaget gik i Udvalg og har siden, saa vidt jeg husker, ikke set Dagens Lys, og vi kører stadig væk med en gammel Fremmedlov, der beskæftiger sig med Omstrejfer, Zigeunere og hvad ved jeg, men ikke er nogen regulær Fremmedlov, og derfor har vi en Tilstand, hvor disse fremmede Statsborgere — om end ikke altid er, saa dog kan gøres totalt retsløse og underkastes Politimyndighedernes vilkaarlige For-godtbefindende. Jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister, at han faar forceret Arbejdet i Justitsministeriet med at lave Udkastet til en ny og tidssvarende Fremmedlov færdigt, og jeg tror egentlig, at de, der har rejst denne Debat her i Salen, gør sig selv den bedste Tjeneste ved at tilslutte sig dette Ønske og dermed afslutte Debatten.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Det ærede Medlem Hr. Heick har vist mig den Opmærksomhed under denne Debat at rette et Angreb paa mig vedrørende den kulturelle Støtte til Sydslesvig. Angrebet er ganske uberettiget, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden, da det er blevet rejst her, til over for Tinget at vise, hvordan det faktisk forholder sig.

I Statsregnskabet under § 21 X. g. vil man kunne følge disse Bevillinger fra 1945—46, hvor Bevillingen var paa 250 000 Kr.

Den stiger paa Statsregnskabet for 1946—47 til 1 500 000 Kr., derefter er der paa Tillægsbevillingsloven for 1947, som er den sidst afsluttede, vi har, en Udgift til dette Formaal paa 1 276 000 Kr., altsaa lidt mindre end det forrige Aar, og i Finansloven for 1947—48 er der en Bevilling paa 2 Mill. Kr. Vi staar nu over for at skulle vedtage Tillægsbevillingsloven, og der er fra det Udvalg, som har med disse Ting at gøre, nemlig Udvalget vedrørende Fordelingen af Bevillingen til Støtte af dansk Sprog og Kultur i Udlandet, indgaaet Forslag til mig, og vi har haft en Forhandling i Undervisningsministeriet, hvor Udvalgets Medlemmer og tillige Repræsentanter for Sydslesvigsk Forening var til Stede. At der fra Udvalgets Side stilledes Forslag om en saa stor Forhøjelse af Bevillingen, at den skulde op paa 3 600 000 Kr., maa det ærede Medlem ikke opfatte saadan, at jeg som Undervisningsminister bare havde at sige: Ja, bevares, saa skal vi betale 3,6 Mill. Kr. Det var min simple Pligt som Undervisningsminister at stille mig til dette Krav som til et hvilket som helst andet Krav, der stilles, og der er ikke noget Krav om Bevilling i mit eller andre Ministerier, som ikke ganske nøje bliver gaaet efter. Her har vi gjort det, at vi har indkaldt de paagældende — der var Repræsentanter for Sydslesvig til Stede —, og jeg har som Undervisningsminister gjort Rede for i Enkeltheder, hvor langt det var muligt for den danske Stat at gaa. Man kan sige sig selv, naar man ser de Bevillinger, jeg har læst op, at der med Hensyn til denne Bevilling som med Hensyn til alle andre Bevillinger maa være et rimeligt Forhold mellem det Grundlag, der er for Bevillingen, og de Krav, der stilles, og vi var naaet til Enighed i denne Forhandling, idet jeg havde gjort Rede for, at med mindre vi fik de Krav, der var stillet, bragt i et rimeligere Forhold til Bevillingernes normale Størrelse, kunde jeg ikke over for Finansministeriet faa dette gennemført. Men jeg sagde til de Herrer, at hvis vi kunde naa til et Resultat, som betød en Forøgelse af Bevillingen, selv om det naturligvis ikke dækkede de Krav, der var stillet, saa skulde jeg gøre mit yderste for at faa dette gennemført.

Jeg har villet sige dette, fordi jeg synes, det er urimeligt, naar det er en Ting, som er